

Wanhoille

W. l. N:o 300 W. S. W. K: Kiitos olkoon Sull Isä

1. Jo hä = mär = tää: — päi = wä = ni pi = an päät = tyy,
Ja we = re = ni jo suo = ni = sa = ni jäh = tyy.
Mun ma = ja = ni jo maa = han kal = lis = tuu,
Sen ra = ken = nus jo lan = kee, ha = jaan = tuu.

2. Jo jäsenet wäsyneet raukenewat, Ja filmäni he tuskin aukenewat.
Kuin tähkä=pää jo pääni walkenee, Ja elo=kuu jo Herran lähenee.

3. Ei olentoo mun löydy pysyväistä, Ei ketäkään onneensa tytyväistä;
Waan waiwoisa myös hyvä Herra on, Hän liewittää, pois torjuu wahinkon.

4. Hän minua heikkona holhoi, autti, Ja eksyneen taas oikialle saatti.
Kuin köyhyyttä minullen aawistin, Hän tarpeeni soi, Isä parahin.

5. Kuin nurisin, en neuwojansa nähnyt, Ja teitänsä en taitawasti käynyt:
Kuin lankefin, Hän mua armahti, Taas tykönsä armosta johdatti.

6. Niin wanhennuin: Hän saman armon näyttää
Ja Sanansa nyt niin kuin muinen täyttää:

"Mun tyköni sun tahdon taiwuttaa, Ja lepooni sun wihdoin taluttaa."

7. Hän täyttää sen. — Jaa, ehtoo tulee pian; Ja minulle hän suopi lepo=sijan,
Ja laskee jo mun rauhaan menemään, Maan powesa mun luuni lepäämään.

8. Kuin viimeinen on kilwoitettu sota, Mun sieluni, O Isä! käsiis ota.
Suo lähteä mun täältä omanas, Ja ijäti niin olla autuas.